

ZÁVRŠSKÝ FARNÍČEK

duben 2020

DAR TĚCHTO DNŮ (list otce Marka farníkům)

„Dobrý pastýř, to není ten, co dobře pase. Dobře pást se naučí kdekdo. Na jaře na jižních tatranských svazích, na podzim na severních, protože ty jižní jsou již spálené... To se lze naučit. Ale skutečný dobrý pastýř? Ten se projeví, až když přijdou vlci. Pustí se s nimi do boje a neví, jestli vyhraje, nebo prohraje, ale do boje se s nimi pustí. A dobrý diplomat? Skryje se do bunkru. Do jakého? Do bunkru korektnosti, rozumnosti, zaneprázdnění, zbabělosti, lenivosti..., doplň si, milý čtenáři, sám, čeho všeho ještě možného, kvůli čemu se dnes ovce opouštějí... Z tohoto bunkru dobrý diplomat sleduje dobrého pastýře, jak se bije s vlky. Samozřejmě, že pastýř má své chyby. Diplomát pozorně sleduje jeho boj, všechno pojmenovává a zapisuje a bude si další kariéru - církevní nebo světskou. Po boji vyleze z bunkru a rekapituluje: „Tahle ovce udělala chybu tady, támhleto udělala špatně toto, další udělala chybu támhle - a zde zareagoval úplně špatně pastýř...!“ „Ale ty, dobrý diplomate, jsi udělal největší chybu, že jsi opustil ovce!“ /Z knihy: Hlas, který vyrušuje; Marián Kuffa/

Drazí farníci, moc rád bych byl dnes s Vámi v našem krásném kostele, ale Vy stejně dobře víte, co bych Vám chtěl říct. Předně Vás mám rád, možná se mnou v něčem nesouhlasíte, ale vždycky se chci snažit o jediné, abych to měl dobré u Ježíše Krista víc než u všech svých farníků. Moc bych Vás chtěl povzbudit, abyste se na tyto dny, které jsme prožili a prožíváme, podívali pohledem víry, naděje a lásky. Apoštol Pavel toho prožil hodně, měl spoustu krizových dnů, ale stejně tvrdil v listu Římanům: **„Vím, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému...“** (Řím 8,28) Když všechno, tak všechno!

Pro mnohé je tento čas dobou, kdy se sešla celá rodina. Rodina je domácí církví, svátost manželství je zdrojem milosti a požehnání i pro vaše děti. Modlete se, společně celá rodina, myslíte na slova Pána Ježíše: „Dosud jste o nic neprosili ve jménu mém. Proste, a dostanete, aby se vaše radost naplnila. (Jan 16,24) Tak vidíte, jak jste bohatí, když se můžete společně modlit. Rodiče jsou první katecheté svých dětí, děti jsou zvědavé, ony chtějí, aby jim byly věci vysvětlovány, abyste si udělali čas a společně si povídali, jaké to bylo, když byl Ježíš jako ony, jak si hrál, jak pomáhal, jak se asi Svatá rodina modlila, bez vymožeností dnešní doby. Prosím děti, nezapomínejte sbírat srdíčka pro Srdce Pána Ježíše, musíte si je teď samy vyrobit, ale uvidíte, jak to bude krásné, až je přinesete. Každé bude jiné, stejně jako vy. Chtěl bych také připomenout rodičům dětí, které se připravují k Prvnímu svatému přijímání a zpovědi, že zpověď bude probíhat podle manuálu, který Vám bude k dispozici. Děti ať se nebojí a nestresují, společně to zvládneme. Příprava teď spočívá především na rodičích, připravujte děti podle rozdaných knížek,

modlete se s nimi základní modlitby: Otče náš; Zdrávas Maria; Věřím v Boha a modlitbu Anděle Boží.

Drazí farníci, blíží se Svátek Zvěstování Páně, 25. března. Tato biblická událost zaznamenána v Lukášově evangeliu, je tajemstvím Vtělení Božího Syna v lůně Panenské Matky a zároveň je v církvi spojena s modlitbou za úctu k počatému životu a za nenarozené děti. Možná Panna Maria v tu chvíli byla také doma, jako my. Spojme se s ní v modlitbě i na tento úmysl. Modlete se k svým andělům strážným a nezapomínejte ani na Archanděla Michaela, který je strážcem Božího lidu.

Každý den sloužím mši svatou podle přijatých úmyslů, vložte také svoje úzkosti, obavy, trápení, všechno co prožíváte, do Eucharistické oběti Pána Ježíše. Náš kostel je na kopci, Eucharistický Kristus je stále přítomný ve svatostánku a žehná nám. Myslete na Něho často, dívejte se jeho směrem, zkuste mu zamávat, buďte s ním. On nám všem neustále žehná, je nad naší farností. Vyzývám celou farnost k modlitbě: Dobrý Pane Ježíši, žehnej ze svého svatostánku nám svým dětem..., a to v době, kdy je obvykle sloužena mše svatá.

Vzhledem k tomu, že se nyní svátosti a ostatní služby udělují individuálně, jsem také připraven Vám na požádání posloužit.

Ještě jedno mám na srdci. Blíží se Velká noc. Dnes nevíme, jak tyto svátky v naší farnosti budou slaveny, ale jedno je jisté: Vzkříšený Kristus je vítěz nad hříchem a smrtí, a dokáže proměnit naše srdce, naše životy, naše rodiny, církve, naši vlast a celý svět, pokud se otevřeme jeho milosrdné a nekonečné lásce.

Žehnám celé naší farnosti, a dnes zvláště všem Josefům, a také Mariím, které budou za několik dnů slavit svůj svátek.

Spojený s Vámi v modlitbě Otec Marek

Z KÁZÁNÍ PAPEŽE FRANTIŠKA

Náš Bůh je nablízku a žádá, abychom byli nablízku jeden druhému, nevzdalovali se navzájem. V tomto krizovém momentu, vyvolaném pandemií, již prožíváme, si přeje, abychom tuto blízkost projevili ještě více. Možná se nemůžeme fyzicky přiblížit kvůli strachu z nákazy, avšak můžeme v sobě povzbudit postoj blízkosti - blízkosti v modlitbě, pomoci a mnohém dalším. Proč si máme být navzájem blízcí? Protože takový je náš Bůh, který chce být naším životním průvodcem. Je Bohem blízkým, a proto rovněž my nejsme izolované bytosti, nýbrž bližní. Blíženectví, tedy gesto vzájemné blízkosti, je dědictvím, které jsme obdrželi od Pána.

Prosme tedy Pána o milost, abychom si byli navzájem blízcí, neukrývali se před sebou, nemyli si ruce nad cizími problémy, jako to učinil Kain. Blízkost, blíženectví. »Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoli ho vyzýváme?«.

NOVOTA NÁS ČASTO VYSTRAŠÍ

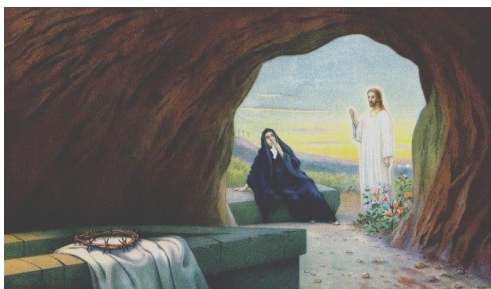
(Homilie apeže Františka z Velikonoční vigilie 30.3.2013)

Drazí bratři a sestry,

1. V evangeliu této zářivé noci Velikonoční vigilie setkáváme nejprve ženy nesoucí k Ježíšovu hrobu vonné oleje, aby pomazaly jeho tělo (srov. Lk 24,1-3). Vydaly se splnit skutek soucitu, sympatie a lásky, tradiční gesto určené drahému člověku, který zemřel, podobně jako to činíme my. Následovaly Ježíše, nasloučaly mu, cítily se chápány ve své důstojnosti a doprovodily Jej až do konce, na Kalvárii a ke snímání z kříže. Můžeme si představit jejich pocity, s nimiž šly ke hrobu. Zármutek, bolest, protože Ježíš je opustil, byl mrtev, jeho život skončil. Nyní nastal návrat k předešlému životu. V ženách však trvala láska a tato láska k Ježíšovi je pohnula, aby se vydaly ke hrobu. V této chvíli se však stane něco naprosto neočekávaného, nového, co otřese jejich srdcem, jejich plány a jejich životem. Uzíí kámen odvalený od hrobu, přistoupí, ale Pánovo tělo nenajdou. Tato skutečnost v nich vyvolá údiv, pochyby a četné otázky: „Co se stalo?“, „Co to znamená?“ (srov. Lk 24,4). Nestává se to snad i nám, když v každodenním sledu událostí dojde k něčemu opravdu novému? Strneme, nechápeme, nevíme, jak se s tím vyrovnat. Novota nás často vystraší. Také novota, kterou nám přináší Bůh, novota, kterou po nás Bůh žádá. Jsme jako apoštolové z evangelia. Často dáváme přednost svým jistotám, zastavení u hrobu, myšlenky na zesnulého, který nakonec žije jenom ve vzpomínce dějin jako velké osobnosti minulosti. Máme strach z Božích překvapení. Drazí bratři a sestry, **ve svém životě máme strach z Božích překvapení! On nás stále překvapuje! Pán je takový.**

Bratři a sestry, **neuzavírejte se před novotou, kterou chce Bůh vnést do našeho života!** Často jsme unavení, zklamaní, sklíčení, pociťujeme tíži svých hříchů, napadá nás, že to neovládáme. Neuzavírejte se do sebe, neztrácejte důvěru, nikdy se nevzdávejte. **Neexistují situace, které by Bůh nemohl změnit,** a není hříchu, který by nemohl odpustit, pokud se Mu otevřeme.

2. Vraťme se však k oněm ženám a postupme vpřed. Nalézají prázdný hrob, Ježíšovo tělo tam není, stalo se něco nového, ale zatím to vše neříká nic jasného, vzbuzuje otázky, udivuje, nenabízí odpověď. A najednou se objeví dva muži v oslnivě bílém rouchu a říkají: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tady, byl vzkříšen“ (Lk 24,5-6). Návštěva hrobu byla prostým gestem, skutkem vykonaným jistě z lásky, ale nyní se stává událostí, která opravdu mění život. Nic nezůstane jako dříve, nejenom v životě oněch žen, ale také v našem životě a v dějinách lidstva. Ježíš není někdo mrtvý, byl vzkříšen, je Živoucí. Nevrátil se jednoduše do života, ale sám je životem, protože je Synem Božím, který je živý (srov. Nm 14,21-28, Dt 5,26; Joz 3,10). Ježíš už není v minulém čase, žije v přítomnosti a je nakročen do budoucnosti, je věčným „dneškem“ Boha. Takto se Boží novota prezentuje zrakům žen, učedníků a nás všech: vítězství nad hříchem, nad zlem, nad smrtí, nad vším, co život svírá a činí jeho tvář méně lidskou. A toto je poselství, které je určeno mně, tobě, drahá sestro a drahý bratře. Kolikrát jen potřebujeme, aby nám Láska řekla: proč hledáte živého mezi mrtvými? Problémy, starosti všech dní nás sklánějí k tomu, abychom se uzavírali do sebe, do smutku a hořkosti... a tam je smrt. Nehledejme mezi mrtvými Toho, který je živ!

Přijmi Zmrtvýchvstalého Ježíše, aby vstoupil do tvého života, přijmi jej jako přítele, s důvěrou. On je život! Pokud jsi byl až doposud daleko od Něho, učiň malý krok: přijme tě s otevřenou náručí. Jsi-li indiferentní, odhodlej se riskovat a nebudeš zklamán. Zdá-li se ti obtížné jej následovat, neměj strach, svěř se Mu, buď si jist, že On ti je nablízku, je s tebou a daruje ti pokoj, který hledáš, i sílu žít tak, jak chce On.

3. Je tu poslední jednoduchý bod, na který bych rád v tomto evangeliu Velikonoční vigilie poukázal. Ženy se setkají s novostí Boha. Ježíš vstal z mrtvých, je Živý. Ale před prázdným hrobem a před dvěma muži v oslnivě bílém rouchu je jejich první reakcí strach, „zmocnila se jich bázeň a sklopily oči k zemi“, poznamenává svatý Lukáš. Neměly ani odvahu se dívat. Jakmile však uslyšely zvěst o Vzkříšení, přijaly ji vírou. A dva muži v bílém rouchu pronášejí **zásadní slovo: vzpomeňte.** „Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji... A ony si vzpomněly na ta jeho slova“ (Lk 24,6.8). Je to **pobídka k upamatování se na setkání s Ježíšem,** na Jeho slova, Jeho skutky, Jeho život. **Pamatovat s láskou na to, co prožili s Mistrem, umožní těmto ženám překonat každou bázeň a sdělit zvěst o Vzkříšení apoštolům a všem ostatním** (srov. Lk 24,9). Konat památku toho, co Bůh učinil a činí pro mne, pro nás; pamatovat na ušlou cestu. **To otevírá srdce naději do budoucna. Naučme se pamatovat na to, co v našem životě učinil Bůh!**

V této noci světél prosme o přímluvu Pannu Marii, která uchovávala ve svém srdci každou událost (srov. Lk 2,19.51), prosme, aby nám Pán dal účast na Svém Vzkříšení a otevřel na Svoji novost, která proměňuje, na Boží překvapení, která jsou tak nádherná, a aby uschopnil muže i ženy pamatovat na to, co On působí v našich osobních i světových dějinách, dal nám schopnost vnímat Jej jako Živoucího, živého a jednajícího mezi námi, a aby nás každý den, drazí bratři a sestry, učil nehledat mezi mrtvými Toho, který je živ. Amen.

SLAVENÍ VELIKONOC NENÍ JEN

VZPOMÍNKOU ... (Miloslav kardinál Vlk)

Když jsem před čtyřiceti lety studoval dokumenty II. vatikánského koncilu, zaujala mě v liturgické konstituci jedna úžasná věta: „Když (církve) slaví jednotlivá tajemství vykoupení, otvírá věřícím bohatství mocných činů... takže je neustále v jistém smyslu zpřítomňuje, aby se s nimi věřící setkávali...“ (SC 102). Byl jsem touto větou nesmírně osloven, poněvadž jsem si uvědomil, že slavení liturgického roku, zvláště jeho vrcholu - Velikonoc - není jen vzpomínkou na historické události v minulosti, připomínkou, jak se udály, ale jejich zpřítomněním! Prototypem takového způsobu slavení je vlastně největší „úkon“ církve, sama eucharistie, mše svatá, která není pouze vzpomínkou na poslední večeři Páně nebo opakováním oběti Kristova života na Kalvárii, ale je jejím zpřítomněním přes propast času, která nás dělí od oné krvavé události v den před velkou Sobotou. To je možné proto, že zmrtvýchvstalý „Kristus je stále přítomen ve své církvi...“, je přítomen v mešní oběti jak v osobě sloužícího kněze, neboť tentýž nyní přináší oběť skrze službu kněží, který se tenkrát obětoval na kříži...“ (SC 7).

To je tedy základní postoj, s jakým chceme plodně slavit slavné velikonoční triduum /trídení/, večerní eucharistii na Zelený čtvrtek, oslavu kříže Kristova na Velký pátek, kdy On nemůže nebýt přítomen jako ten, který na sebe tehdy vzal natrvalo a nesl všechny naše bolesti a utrpení (Iz 53, 11).

Snad nejsilněji lze prožívat Velikonoce v obřadech Bílé soboty, ve slavnosti vzkříšení, které je naprostým vrcholem všeho slavení křesťanské víry. Na těchto obřadech nejlépe září ono zpřítomnění: v obřadech oslavujeme Kristovo historické zmrtvýchvstání svěcením ohně a velikonoční svíce, znamením zmrtvýchvstalého Krista, vnášením světla (symbolizujícího

vstup Zmrtvýchvstalého) do temného chrámu a slavným hymnem Exsultet na světlo velikonoční svíce, na světlo Kristovo. Ale tato krásná oslava největší historické události dějin – přemožení smrti – by nestačila, kdyby se zároveň neslavilo její zpřítomnění- naše zmrtvýchvstání ve slavnostně udělovaném křtu, ve zpřítomnění a přivlastnění si onoho Kristova zmrtvýchvstání... Každé nedělní slavení eucharistie (neděle je dnem vzkříšení) je úžasným zpřítomněním Velikonoc. Ať letošní velikonoční slavení v tomto duchu nás naplní novým světlem, které onoho nedělního rána po sobotě vstoupilo do světa, abychom mohli být jeho nositeli.
(Poznámka: SC - Sacrosanctum Consilium - Konstituce o posvátné liturgii)

KRISTUS PORAZIL DÁBLA JEHO VLASTNÍMI ZBRANĚMI

Adam a Kristus, Eva a Maria

Viděls to úžasné vítězství? To slavné dílo kříže? A mám ti povědět, co je ještě podivuhodnější? Všimni si tedy, jakým způsobem k tomu vítězství došlo, a užasneš ještě víc. Pomocí čeho totiž ďábel kdysi zvítězil, toho použil Kristus, aby ho přemohl; porazil ďábla jeho vlastními zbraněmi.

A poslyš, jak se to stalo.

Znamením naší porážky kdysi byla panna, dřevo a smrt. Tou pannou byla Eva, neboť ještě nepoznala muže, dřevem byl rajský strom, smrtí pokuta Adamova. A teď zase Panna, dřevo a smrt. Symboly porážky se tu však stávají symbolem vítězství: místo Evy je tu Maria, místo stromu poznání dobra a zla strom kříže, místo smrti Adamovy smrti Kristova.

Vida, čím ďábel zvítězil, tím byl také poražen. Z rajského stromu porazil ďábel Adama, z kříže přemohl Kristus ďábla. Jedno dřevo sráželo do propasti smrti, druhé naopak přivádí zpět k životu i ty, kteří tam sestoupili již předtím. To první ukrylo poraženého člověka, když se styděl za svou nahotu, druhé naopak obnaženého člověka před zraky všech vyvýšilo jako vítěze. První smrt přivedla všechny, kdo se narodili po ní, do záhuby, druhá naopak vzkřísila k životu i ty, kteří se narodili před ní. Kdo vylíčí mocné Hospodinovy činy?(1) Smrt nás učinila nesmrtelnými, tak podivuhodné je dílo kříže.

Chápeš toto vítězství? Chápeš už, jak k němu došlo? Nuže, nyní si také uvědom, jak se toto vítězství zrodilo bez jakékoli naší námahy a jakéhokoli našeho potu. Nepotřísili jsme své zbraně žádnou krví, ani jsme se nemuseli postavit do žádného bitevního šiku, ani jsme neutrhli žádnou ránu, dokonce jsme ani nebyli očitými svědky toho boje, a přece jsme dosáhli vítězství. Bojoval sám Pán, vítězství je naše. Jestliže je tedy toto vítězství i naším vítězstvím, napodobme vítězné vojáky a radostně dnes zazpíváme chvalozpěv na vítězství. Chvalme svého Pána a volejme: Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, peklo, tvůj os-
ten?(2)

Všechno toto slavné dílo naší spásy vzešlo z kříže. Kříž je znamení triumfu nad démony. Kříž je meč tasený proti hříchu, meč, kterým Kristus probodl Hada. Kříž je vůle nebeského Otce, sláva jednorozeného Syna, radost svatého Ducha. Kříž je ozdoba andělů, bezpečí církve, pýcha Pavlova, opevnění svatých. Kříž je světlo celého světa.

(1) Žl 106 (105), 2. (2) Srov. 1 Kor 15, 55.

Z homilií svatého Jana Zlatoústého, biskupa

(všechny články - www.pastorace.cz)

CO NÁS ČEKÁ V MĚSÍCI DUBNU

- V souladu s nařízením vlády ČR se mše svaté budou sloužit v soukromí bez účasti lidí. Všechny úmysly kněz odslouží pod-

le měsíčního rozpisu. Rodina, která má úmysl v konkrétní den, se může s Eucharistickým Kristem duchovně spojit modlitbou. Ostatní služby se budou poskytovat individuálně.

Modlitby k duchovnímu přijímání:

- **Pane Ježíši Kriste,**
věřím, že jsi pravdivě a skutečně v Nejsvětější svátosti přítomen jako Bůh a člověk.
Věřím, že mě miluješ.
Také já tebe chci dokonale milovat, ale co mohu, Pane, bez tebe?
Ty jsi, Bože, má síla. Toužím po tobě.
A protože tě právě nyní nepřijímám v oltářní svátosti, prosím, přijď ke mně aspoň duchovně
a učiň si u mě příbytek.
Pane, zůstaň se mnou a nedopuť,
abych se od tebe odloučil.
- **Pane Ježíši Kriste,**
věříme, že jsi v Nejsvětější svátosti přítomen
a vyznáváme, že jsi náš Pán a Bůh;
rozmnož v nás světlo této víry
a zapal naše srdce ohněm své lásky,
abychom se skrze tebe klaněli Otci v Duchu a v pravdě.
Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

- Na rok 2020, Rok Božího slova, je pro dospělé farníky připravena aktivita. Jedná se o výzvu k četbě Písma na základě přiblížení jednoho tématu z Bible - např. Boží láska, Boží pokoj, odvaha, přátelství... Každý měsíc budou pro vás připraveny úryvky z Písma na jiné téma. Na každý den bude odkaz směřující k dané vlastnosti. Na měsíc duben je připraveno téma „Boží milosrdenství“.

Duben
Boží milosrdenství

Den 1. - 2 Kor 19, 9 - 10	Den 8. - Tit 2, 11 - 14
Den 2. - Ef 2, 8 - 10	Den 9. - Kol 4, 2 - 6
Den 3. - Řím 6, 11 - 14	Den 10. - Ef 2, 4 - 7
Den 4. - 1 Kor 15, 10	Den 11. - 2 Tim 1, 9 - 10
Den 5. - Žd 4, 14 - 16	Den 12. - Řím 6, 1 - 4
Den 6. - Jan 1, 16 - 17	Den 13. - Jan 1, 14
Den 7. - Řím 3, 22 - 24	Den 14. - Gal 2, 19 - 21
	Den 15. - Žd 12, 14 - 15
Den 16. - Řím 5, 1 - 2	Den 24. - 2 Kor 8, 7 - 9
Den 17. - Řím 12, 3 - 8	Den 25. - Žd 2, 9 - 11
Den 18. - 2 Kor 6, 1 - 2	Den 26. - 1 Petr 1, 13 - 16
Den 19. - Gal 5, 4 - 6	Den 27. - Kol 1, 3 - 6
Den 20. - Řím 5, 20 - 21	Den 28. - Ef 1, 7 - 10
Den 21. - Ef 1, 3 - 6	Den 29. - Sk 20, 32
Den 22. - Tit 3, 4 - 7	Den 30. - 2 Petr 3, 18
Den 23. - Ef 4, 7 - 8	

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH NA DUBEN

- 1. 4.** (ST) 18:30 Za + manžele Novákovy, sourozence z obou stran a duše v očistci, Ne 141
- 2. 4.** (ČT) 18:30 Za + Jaroslava Řeháka, + rodiče z obou stran, + prarodiče, s prosbou o pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Řehákovou, Ná 95
- 3. 4.** (PÁ) 7:00 Za živé a + členy Živého růžence
18:30 Za + Františka Miklase, + rodiče Miklasovy a + rodinu Šuráňovu, Ne 28
- 4. 4.** (SO) 7:00 Za + Martina Ptáčka (1. výročí úmrtí)
- 5. 4.** (NE) 7:15 Za + Jaroslava Františe (1. výročí úmrtí), za + manželku Anežku, + prarodiče z obou stran a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ná 32
9:00 Za živé a + členy valašského krúžku Závřšan
10:30 Za farníky
- 6. 4.** (PO) 7:00 Za + Josefa Zahradníčka
- 7. 4.** (ÚT) 7:00 Za + rodiče Bližňákovy a Bařinkovy
- 8. 4.** (ST) 18:30 Za + syna Jaroslava Bartošáka, + rodiče z obou stran, + bratra Karla a Boží požehnání pro celou živou rodinu, Ne 32
- 9. 4.** (ČT) 18:00 Zelený čtvrtek
- 10. 4.** (PÁ) 18:00 Velký pátek
- 11. 4.** (SO) 19:00 Bílá sobota
- 12. 4.** (NE) 7:15 Za věřící z Nedašova
9:00 Za mládež z Nedašova
10:30 Za + rodiče Juřicovy, + vnuka Marka, + Aloise Dořáka, poděkování Pánu Bohu za ochranu pro živou rodinu, NL 125
- 13. 4.** (PO) 7:15 Za věřící z Ned. Lhoty
9:00 Za mládež z Ned. Lhoty
10:30 Za + Vincence Kozubíka, + příbuzné a ochranu Boží pro živou rodinu, Ne 236
- 14. 4.** (ÚT) 7:00 Za + Jana Trochtu, rodiče z obou stran, ochranu Boží pro celou rodinu, Ná 126
- 15. 4.** (ST) 18:30 Za + Annu Kolínkovou (1. výročí úmrtí), za + manžela, syna, zetě a za celou živou rodinu, Ne 194
- 16. 4.** (ČT) 18:30 Za + rodiče Kolínkovy a Novákovy, všechny + příbuzné, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny, Ne 133
- 17. 4.** (PÁ) 18:30 Za + Josefa Fojtíka, + sestru Marii, + rodiče a prarodiče Šánkovy, Fojtíkovy, Ivánkovy, + příbuzné, za duše v očistci, za dar zdraví duše i těla, za ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro celou ž. rod., Ne 263
- 18. 4.** (SO) 7:00 Za + rodiče Bůbelovy, + rodiče Mudrákovy, + příbuzné a ochranu Boží pro živou rodinu, NL 70
- 19. 4.** (NE) 7:15 Za + Josefa Šenkeříka, rodiče z obou stran, sestry, švagry a švagrovou a za dar zdraví pro živou rodinu, Ná 145
9:00 Za + rodiče Františka a Františku Fojtíkovy, syna Josefa, dvoje prarodiče, Františku Šestákovu, manžela, dar zdraví, ochranu a Boží požehnání pro celou živou rodinu, Ne 17
10:30 Za farníky
- 20. 4.** (PO) 18:30 Za rodiče Novákovy a Kolínkovy, jejich děti a vnuky a dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ne 196
- 21. 4.** (ÚT) 7:00 Za + Jiřího Hořáka (1. výročí úmrtí), + rodiče Hořákovy, s prosbou o Boží požehnání pro celou živou rodinu
- 22. 4.** (ST) 18:30 Za + syna, rodiče u obou strana duše v očistci, Ne 229
- 23. 4.** (ČT) 18:30 Za + Karla a Jaroslava Macháče, + rodiče a příbuzné, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu, NL 133
- 24. 4.** (PÁ) 18:30 Na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii za dar života, všechny milosti a přijatá dobrodiní, dvoje + rodiče a prarodiče, bratra, švagry, švagrové, synovce, neteř, s prosbou o Boží ochranu, sílu víry a zdraví od Ducha svatého pro rodiny dětí.
- 25. 4.** (SO) 7:00 Za + rodiče Vaňkovy, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Vaňkovu, NL 103
- 26. 4.** (NE) 7:15 Za + Františka Bartošáka, + rodiče, + rodiče Lalošákovy, + Ludmilu, + Jitku, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu, NL 86
9:00 Za + rodiče Nesázalovy a Fojtíkovy, prarodiče, kmotry, sourozence, švagry, s prosbou o dar zdraví, víry a Boží požehnání pro živou rodinu
15:00 Za farníky
- 27. 4.** (PO) 18:30 Na poděkování za dožití 60-ti let života a 35 let manželství, dar zdraví, ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu Fojtíkovu a + rodiče z obou stran, Ne 73
- 28. 4.** (ÚT) 7:00 Za + Jana Fojtíka (1. výročí úmrtí), dar zdraví, Boží požehnání a stálou ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, Ne 250
- 29. 4.** (ST) 18:30 Za + rodiče Holbovy, syna, zetě, snachu, rodiče z obou stran, ochranu a pomoc Boží pro ž. r., Ne 304
- 30. 4.** (ČT) 18:30 Za + rodiče Vaňkovy, dva + syny, dar zdraví, Boží požehnání pro živou rodinu, Ná 36